

A Fővárosi Ítéletábra Fazekas & társai Ügyvédi Iroda (....., ügyintéző: dr. Fazekas Éva ügyvéd) által képviselt felperes neve (....) felperesnek, Hanvay Ügyvédi Iroda (....., ügyintéző: dr. Hanvay Csaba ügyvéd) által képviselt alperes neve (....) alperes ellen védjegybitorlás megállapítása és jogkövetkezményeinek alkalmazása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2014. október 8. napján kelt, 3.P..../2013/6. számú ítélete ellen a felperes 7. sorszám alatti fellebbezése folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 10.000 (Tízezer) forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, miszerint az alperes azzal, hogy 2011. szeptember 21. napjától cégnevében, üzleti levelezésében a gazdasági tevékenysége körében a „TÖRLEY” megjelölést használja, bitorolja a felperes ... lajstromszámú védjegyét. Kötelezte a jogsértés abbahagyására és eltiltotta a további jogsértéstől, különösen attól, hogy cégnevében a „TÖRLEY” szóelemet használja, ezzel összefüggésben kötelezte az alperest, hogy a cégnévváltoztatás iránti kérelmét 15 napon belül nyújtsa be az illetékes cégbírósághoz.

Kötelezte továbbá az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 50.000 forint perköltséget. Végül megállapította, hogy az eljárás illetéke 36.000 forint, a tévesen lerótt 600.000 forint illetékből, amennyiben az adóhatósághoz benyújtásra került irat alapján az már megfizetésre került, a felperes 564.000 forintot jogosult visszaigényelni.

A megállapított tényállás szerint a felperes a jogosultja az 1999. ...-i elsőbbségű ... lajstromszámú „TÖRLEY” szóvédjegynek, ami a Nizzai Megállapodás szerinti 33. osztályban a pezsgők és borok áruk tekintetében nyújt oltalmat. Ugyanezen áruosztályban a felperes javára számos további „TÖRLEY” szót is magában foglaló védjegy áll oltalom alatt. A felperes a cégnevében is szereplő védjegy alatt folytatja vállalkozását a pezsgők és borok előállítása, forgalmazása területén. Fő tevékenysége a szőlőbor termelése, egyéb tevékenységei közé tartozik a szőlőtermesztés, gyümölcsbor termelés, élelmiszer- és ital nagykereskedelem.

Az alperes cégnevét 2011. szeptember 21-én változtatta T... C... K... B... Kft-re. Ebben az időben a cégjegyzékbe bejegyzett tevékenységei között a szőlőtermesztés, a szőlőbor és gyümölcs termelése, valamint az ital ügynöki nagykereskedelem is szerepelt. A szőlőtermesztésen túl ingatlanhasznosítással is foglalkozik.

A felperes módosított keresetében elsődlegesen annak megállapítását kérte, hogy az alperes 2011. szeptember 21. napjától azzal, hogy cégnevében és üzleti levelezés során a „TÖRLEY” megjelölést használja bitorolja védjegyét. Kérte őt abbahagyásra kötelezni és eltiltani a jövőbeni jogsértéstől, különösen attól, hogy cégnevében és üzleti tevékenységében a megjelölést használja. Ugyanezen tényállás alapján másodlagosan jellegbitorlást, harmadlagosan névjogának sérelmét kérte megállapítani, további jogkövetkezményként az elégtételadást is kérve. A gazdagodás visszatérítése, illetve a kártérítés vonatkozásában jogfenntartással élt.

Jogalapul a védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény (Vt.) 12. § (1) bekezdését, (2) bekezdés a), b) és c) pontját, (3) bekezdés e) pontját, 27. § (1) és (2) bekezdését, a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (Tptv.) 6. és 86. §-át, továbbá a Ptk. 77. és 84. §-ait jelölte meg.

Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Azzal védekezett, hogy a G...on lévő T... C... K...t hasznosítja és erre utal a cégneve, amiben jogszerűen és alapos indokkal szerepelteti a „TÖRLEY” nevet. Vitatta az összetéveszthetőséget és azzal is érvelt, hogy a kifogásolt megjelölés alatt semmilyen árut vagy terméket nem állít elő, illetve forgalmaz, emellett kétségbe vonta a védjegy jóhírűségét is.

A felperes ezzel szemben hangsúlyozta, hogy a XX. században a G... K... kb. 10 évig volt dr. T... T... tulajdonában, a jelenleg erősen romos épületnek a védjeggyel való összefüggésbe hozása sérti annak jóhírűségét és még az sem indokolná a „TÖRLEY” név használatát, ha az alperes tulajdonolná a kastélyt.

Az elsőfokú bíróság a keresetet alaposnak találta. Döntését a Vt. 12. § (2) bekezdés a), b), c) pontjaira, (3) bekezdés e) pontjára, 27. § (2) bekezdés a) és b) pontjaira alapította.

A hiteles lajstromkivonat alapján megállapította, hogy a perbeli védjegy a megjelölt áruosztályban a felperes javára oltalom alatt áll. A cégmásolattal igazoltnak látta, hogy az alperes cégnevében szerepel a „TÖRLEY” szó, az egyszerűsített éves beszámolók pedig kimutatták, hogy 2010 és 2012 között a kifogásolt cégnév alatt gazdasági tevékenységet folytatott. A piackutatási adatokkal, termékdíjazásról szóló oklevelekkel, hirdetésekkel, számlákkal bizonyítottan találta a védjegy ismertségét, a vele ellátott termékek piaci részesedését, és egyetértett a felperessel abban, hogy a Törley pezsgők hosszú ideje ismertek Magyarországon.

A védjegy és a cégnév összetéveszthetőségét fennállónak találta, mivel a védjegyet alkotó „TÖRLEY” szó vezérszava az alperes cégnevének. Érvei szerint az alperesi cégnév még a „Családi Kastély Borászati” szavakkal kiegészülve sem biztosíthat kellő elhatárolást, mert ezek a védjegy árujegyzékében szereplő bor és pezsgőtermékek („Borászati”), illetve az alperes által hivatkozott gazdasági tevékenységek (ingatlanhasznosítás, bérbeadás) vonatkozásában tisztán leíró jellegűek, így az átlagos fogyasztóra gyakorolt összbenyomást nem érintik. Az alperesi megjelölésben a „TÖRLEY” dominanciáját az is erősíti, hogy a szó az összetétel első, legszembetűnőbb, hangsúlyos eleme. Utalva az Európai Bíróság C-251/95. számú Sabel-Puma, továbbá C-39/97. számú Canon-döntéseire a szóösszetétel eltérésére való alperesi hivatkozást súlytalannak találta.

Az alperes terhére értékelte, hogy a védjegy jóhírűségének a vitatásán túl a felperes részéről csatolt bizonyítékokkal szemben érvelést nem fejtett ki, azok cáfolatára bizonyítási indítványt nem terjesztett elő. Figyelemmel az Európai Bíróság C-375/97. számú CHEVY-ügyben hozott döntésében kifejtett szempontokra megállapította a perbeli védjegy jóhírűségét.

Elvetette az alperes azon állítását is, mely szerint a felperesi gazdasági területet a borok, pezsgők piacát a sérelmezett elnevezéssel nem érinti, ugyanis saját állítása szerint az ingatlanhasznosításon túl szőlőtermesztéssel is foglalkozik, ami kapcsolódik a bor és pezsgő előállításához, és ekként hasonló a védjegy árujegyzékében szereplő árukhoz. Kifejtette, hogy más védjegyét cégnévként sem lehet használni, az pedig nem vitás, hogy az alperes üzleti levelezésében a cégnevét használta. Nem fogadta el alapos oknak a „TÖRLEY” név használatára, hogy a hasznosítani kívánt ingatlannak egy ideig a család egyik tagja tulajdonosa volt, ugyanis a megjelölés általa való korábbi használata nem volt igazolt, mint ahogy az ingatlan és az alperes közötti kapcsolat sem. Arra pedig nem merült fel adat, hogy a felperestől engedélyt kért és kapott volna a védjegy használatára.

Mindezt értékelve az elsőfokú bíróság a védjegybitorlást a cégnév megváltoztatásától kezdődően a Vt. 12. § (2) bekezdés b) pontja és c) pontja alapján egyaránt megállapította. A Vt. 27. § (2) bekezdés a) pontján túl a b) pontban foglalt jogkövetkezményeket is alkalmazta az alperessel szemben.

Az elsődleges kereseti kérelemnek való helyt adás okán a másodlagos és harmadlagos kereseti kérelmeket érdemben nem bírálta el.

Az ítélettel szemben az alperes élt fellebbezéssel, amiben annak megváltoztatásával a kereset elutasítását kérte.

Ismételten hangsúlyozta, hogy a G...on lévő T... C... K...t hasznosítja és eme tevékenységére utal a cégnyilvántartásba bejegyzett neve, tehát jogszerűen és alapos indokkal használja a „TÖRLEY” nevet. Fenntartotta, hogy a két név semmiképpen nem téveszthető össze, viszont egyik társaságtól sem vitatható el a „TÖRLEY” szó használata. Sérelmezte, hogy elsikkadt az a körülmény, hogy a kifogásolt szót a cégnéven kívül nem használja és használta, levelezésében is csak a saját nevének alkotóelemeként került feltüntetésre, ezért álláspontja szerint nem sértette meg a védjegytvény rendelkezéseit.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta, annak helyes indokaira tekintettel.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg és abból okszerűen jutott arra a következtetésre, hogy az alperes megsértette a felperesnek a védjegyoltalomból fakadó kizárólagos használati jogát és ezzel bitorlást valósított meg. Döntésével és lényegében indokaival is egyetértett a másodfokú bíróság.

A védjegybitorlás megállapítására irányuló ügyben a felperesnek azt kell bizonyítania, hogy adott áruk, illetve szolgáltatások tekintetében védjegyoltalommal rendelkezik, valamint, hogy az alperes sérelmezett magatartása kimeríti a Vt. 12. § (2) és (3) bekezdéseiben meghatározott tényállások valamelyikét. Az alperes pedig azzal mentheti ki magát a jogsértés alól, ha igazolja, hogy rendelkezik használati engedéllyel, vagy a megjelölés használata egyéb okból, a védjegyoltalom korlátai miatt jogszerű.

A felperes igazolta, hogy a 33. osztályba sorolt borok és pezsgők termékekre nézve védjegyoltalommal rendelkezik, bizonyította, hogy az alperes a „TÖRLEY” vezérszót magába foglaló cégnév alatt működik, ennek során ingatlanhasznosítással foglalkozik, de emellett szőlőtermelést is folytat. Az alperes mindezt nem vonta kétségbe, azonban védjegyhasználati engedélyt nem igazolt, a védekezéséből kitűnően ennek nem is látta szükségét, mert álláspontja

szerint a g...i családi kastélyhoz kötődő tevékenysége miatt a használatra jogosult, és továbbra is vitatta a megjelölések és az érintett áruk összetéveszthetőségét.

A Vt. 27. § (1) bekezdése szerint védjegybitorlást követ el, aki a 12. §-ban foglalt rendelkezések megsértésével a védjegyet jogosulatlanul használja.

A Vt. 12. § (2) bekezdés b) pontja az olyan megjelölés használatát tiltja, amelyet a fogyasztók a védjeggyel összetéveszthetnek a megjelölés és a védjegy azonossága vagy hasonlósága, valamint az érintett áruk, illetve szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt.

Az alperesi cégnév a „TÖRLEY” szón kívül kétségtelenül tartalmazza még a Családi, Kastély és Borászati kifejezéseket is, azonban figyelemmel a szó figyelemfelkeltő és hangsúlyos első helyen való pozicionálására, valamint a fogyasztók rövidítésre irányuló gyakorlatára is megállapítható, hogy a „TÖRLEY” szó játssza vizuálisan, fonetikailag és konceptuálisan is a domináns szerepet. Ezért a cégnévben alkalmazott egyéb szavak, amelyeket az elsőfokú bíróság helyesen értékelt leíró jellegük miatt kevésbé jelentősnek, a megjelölést nem teszik kellően elhatárolhatóvá a felperes védjegyétől. A védjegy árujegyzéke a borok és pezsgők termékekre vonatkozik, amelyek köztudottan a szőlőből állíthatók elő. Ennél fogva védjegyjogi szempontból hasonlóság állapítható meg a védjegy árujegyzékében szereplő áruk és az alperes szőlőtermesztési tevékenysége között, különösen amiatt, hogy az alperesi megjelölés kifejezetten tartalmazza a Borászati kifejezést.

A megjelölések és az érintett áruk, szolgáltatások fentebb elemzett hasonlósága reálisan magában rejti annak a lehetőségét, hogy az átlagosan tájékozott és figyelmes fogyasztó kapcsolatot találjon a védjegy és a cégnévben megtestesülő megjelölés között. Ezért az összetéveszthetőség miatti védjegybitorlás a szőlőtermesztés miatt megállapítható.

Nem volt jelentősége annak az alperesi érvelésnek, hogy a cégnéven kívül más módon nem használja a sérelmezett megjelölést, mert a felperes keresetében a cégnévben vezérszóként való alkalmazást kifogásolta. A fellebbezésre tekintettel a másodfokú bíróság hangsúlyozza, hogy a perben nem a felek cégnevét kellett egymással összevetni, mert az elsődleges kereset kapcsán nem az várt elbírálásra, hogy cégneveik ütköznek-e, hanem a védjegylajstrom szerinti megjelölést és árujegyzéket kellett összevetni az alperesi megjelöléssel megvalósuló használattal.

A felperes hivatkozott védjegyének jóhírűségére is. A Vt. 12. § (2) bekezdés c) pontja szerint a kizárólagos használati jog alapján a védjegyjogosult bárkivel szemben felléphet, aki engedélye nélkül gazdasági tevékenység körében használ a védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló megjelölést a védjegy árujegyzékében szereplőkkel nem azonos vagy azokhoz nem hasonló árukkal, illetve szolgáltatásokkal kapcsolatban, feltéve, hogy a védjegy belföldön jóhírűvével élve, és a megjelölés alapos ok nélkül történő használata sértene vagy tisztességtelenül kihasználná a védjegy megkülönböztető képességét vagy jóhírűvét.

A védjegy kiemelt státuszára nézve a felperes bizonyítékokat csatolt, ezek bizonyító erejét az alperes nem vonta kétségbe, viszont indokainak részletes kifejtése nélkül vitatta a jóhírűséget. A fellebbviteli bíróság az F/27-31. számú okirati bizonyítékok alapján egyetértett az elsőfokú bírósággal és a felperessel abban, hogy a védjegy igazoltan jóhírűvével élve, de azt a patinás és közismert magyar pezsgőmárka esetében a Pp. 163. § (3) bekezdése alapján köztudomású tényként is elfogadhatónak ítélte. Az ilyen védjegy oltalma átível az árujegyzékében megnevezett osztályon és védelmet biztosít olyan termékek vagy szolgáltatások esetében is, amelyek ténylegesen nem szerepelnek az oltalommal védett körben. Erre tekintettel nem értékelhető az alperes javára, hogy a „TÖRLEY” szót is feltüntető név alatt a védjegy árujegyzékétől eltérően ingatlanhasznosítást folytat. A védjegy jóhírűsége miatt ehhez is hozzájárulást kell szereznie a jogosulttól. Az a körülmény, hogy a XX. első felében nem vitásan a T... család egyik tagja volt néhány évig a ma már romos állapotban lévő kastélynak a tulajdonosa, nem támasztja alá a családnév alapos indokkal

történő használatát, ezért a megjelölés engedély nélküli használata a felperesi védjegy megkülönböztető képességének tisztességtelen kihasználására vezethet. Ezért az alperes ingatlanhasznosítási tevékenysége is védjegybitorlást valósít meg a Vt. 12. § (2) bekezdés c) pont szerint.

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság a Vt. 12. § (2) bekezdés b) és c) pontjai, illetve 27. § (2) bekezdés a) pontja alapján helyesen állapította meg a 2011. szeptember 21-ei cégnévváltoztatástól kezdődően az alperesi védjegybitorlást, és a b) pont szerint megfelelő volt az abbahagyás elrendelése, valamint a jogsértéstől való eltiltás is.

Ezért a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 253. § (2) bekezdése alkalmazásával az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A sikertelen fellebbezés folytán a Pp. 239. §-a és 78. § (1) bekezdése értelmében az alperes köteles viselni a felperesnek a másodfokú eljárással felmerült költségét, ami a képviselőt ellátó ügyvéd áfával növelt munkadíját foglalja magában. Ennek meghatározásánál a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdései, továbbá 4/A. § (1) bekezdése szerint járt el.

, 2015. június 23.

. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

. Pullai Ágnes s.k.
előadó bíró

. Lukács Zsuzsanna s.k.
bíró

A kiadmány hitelül: